

Ngủ Đi Con ...

*À ơi con ngủ đi con,
Mẹ đem gom chữ cho tròn ý thơ.
Chong đèn thao thức, thần thờ,
Nước nhà nghiêng ngửa, làm ngơ sao đành.*

*Con ơi, con ngủ mộng lành,
Mẹ tim rạn nứt từ ngày tháng Tư.
Bao đêm tỉnh giấc ngẩn ngơ,
Việt Nam hay Mỹ, nơi mô là nhà?
Con còn thơ dại đâu ngờ,
Bao năm dân tộc chết mòn, gian truân.
Nhìn con nét đẹp thiên thần,
Xót thương những trẻ cô thân, lạc loài.*

*Con ơi, con ngủ cho say,
Muộn màng quá giấc, đêm dài sắp qua.
Buồn, thương, tức, giận, xót xa,
Thơ thay vũ khí để mà đấu tranh.
Mẹ mong cho đến ngày mai,
Cộng nô dây chết, chạy dài hồng “Mao”. (*)
Độc quyền, đảng trị ngã nhào,
Ác nhân, tham những lọt vào vòng giam.
Mình về sống ở Việt Nam,
Hợp đàn Âu Lạc, họ hàng tình sâu.*

*Con ơi, con ngủ cho lâu,
Ba mươi năm hận, gửi sầu vào thơ.
Con ơi con đã ngủ chưa ...*

Nguyễn P. Thúy, 11/07/2006

** Mao Trạch Đông và lũ tay sai.*